

МИХАИЛ БУЛГАКОВ
ЛЕТЯЩИЯТ ХОЛАНДЕЦ
ДНЕВНИЧЕ НА БОЛНИЯ

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

*Железопътният отдел за здравеопазване
изпрати нашия болен Т. в Аксаковския
санаториум. Там на него, на болния, му казали:
„Погрешка сте тук“. И болният си се прибра.
Ами то така и на луната могат да те пратят!*

Рабкор 1043

5 юли. Взех да кашлям. Кашлям, та кашлям. По цели ноци.
Трябва да спя, пък аз кашлям.

7 юли. Записах се за преглед.

10 юли. Чука ме с чукче и каза: „Хъм!“ Какво ли значи това
„хъм“?

11 юли. Направиха ми рентгенова снимка. Много е красиво.
Целият съм тъмен, а ребрата ми бели.

20 юли. Поздравявам ви, скъпи другари, имам туберкулоза.
Прощавай, свете бели!

30 юли. Изпратиха ме в санаториума „Здрав дух“ на курорт.
Получих пътни за 2000 версти и безплатен билет трета класа с дюшек.

1 август. И с дървеници. Пътувам, много красиви гледки.
Дървениците колкото хлебарки.

3 август. Пристигнах в Сибир. Много е красив. Пътувах с
конски впряг и малко навътре — 293 версти. Кобилешко мляко.

6 август. На ти сега едно кобилешко мляко! Те казват, че било
грешка. Никаква туберкулоза съм нямал. Пак ми направиха снимка.
Видях си бъбрека. Ужасно гаден.

8 август. Затова сега пиша в Ростов на Дон. Много красив град.
Заминавам за Кисловодск, за санаториума „Слънчев дар“.

12 август. Кисловодск. И нищо подобно. Бъбрекът няма нищо
общо. „Кой дявол ви е пратил при нас?!“ — ме попитаха.

15 август. Пиша на парахода и съм уж с наследствен сифилис (в
скрита форма) и заминавам за Крим. От морската болест повръщам.
Проклето да е такова лекуване.

22 август. Ялта. Градът щеше да е чудесен, ако не беше
медицината! Загадъчна наука. Тук ми откриха глисти и апендицит в

скрита форма. Заминавам за Липецк, Тамбовска губерния. Прощавай, ти стихийно водна на Черното море!

25 август. В Липецк всички се чудят. Докторът е много симпатичен. За глистите каза така:

— Те ония са глисти!

Заведе ме до прозореца, погледна ме в очите и заяви:

— Имате порок на сърцето.

Вече толкова свикнах, че целият съм прогнил, та даже не се уплаших. Направо питам закъде да замина?

Оказа се — за Боржом.

— Здравей, Кавказ!

1 септември. В Боржом не ми позволиха даже да си разопаковам багажа. Ние, рекоха, ревматици не приемаме.

— Брей, вече и ревматик станах! Броени, броени са ми дните на белия свят! Заминавам пак за Сибир, за...

10 септември. ... Славно море, ти свещени Байкал! Гледките тук са прекрасни, но е кучешки студ. И сибирският доктор каза, че е глупаво да обикалям курортите, след като скоро ще завали сняг. „Сега ще е добре да се постоплите — рече. Аз ще ви експедирам за Крим“ — рече... Казах му, че вече съм бил там. Мерси. „Къде бяхте?“ — ме пита. — „В Ялта“ му отговарям. „Пък аз в Алупка ще ви пратя“ — рече. Добре де, не възразявам, ако ще е Алупка, Алупка да е! Все тая ми е, и на края на географията може. Купих си кожух и потеглих.

25 септември. В Алупка всичко е затворено. „Я си се прибирайте вкъщи — ми рекоха, — какво сновете из цялата република като безпризорен.“ Плюх на всичко и се прибрах у дома.

1 октомври. И ето ме вкъщи. Докато съм пътувал, жената ми изневерила. Отидох при доктора, а той ми казва: „Вие сте абсолютно здрав човек, като новороден сте.“ „Ами като е така, защо ме разкарвахте толкоз време?“ „Ами просто грешка!“ — ми отговаря. Добре де, нека да е грешка. Утре се връщам на работа.

Болен № 555

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.